12/01/2022

Ιερά Μονή Καρακάλλου: Αγρυπνία για τον Άγιο Γεδεών τον εν Τυρνάβω

/ Αγιορείτικα

Πανηγυρική αγρυπνία τελέστηκε χθες στην Ιερά Μονή Καρακάλλου για την εορτή του Αγίου Γεδεών του εν Τυρνάβω, ο οποίος ενεδύθη το μοναχικό σχήμα εκεί, όπου και έζησε για τριάντα πέντε χρόνια.

Διαβάστε το βίο του Αγίου Γεδεών όπως τον έχει καταγράψει ο δάσκαλος Κων. Α. Οικονόμου:

ΝΕΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ – ΕΞΙΣΛΑΜΙΣΜΟΣ: Ο Νικόλαος, όπως αρχικά ονομαζόταν ο Άγιος, ήταν το πρώτο από τα οκτώ παιδιά του Αυγερινού και της Κυράτζας, γονέων ευσεβών που κατάγονταν από τα Κάπουρνα (Γλαφυρές Βόλου). Γεννήθηκε το 1766. Λόγω της φτώχειας της οικογένειας, ο Νικόλαος, δεκαετής, στάλθηκε σε ένα συγγενικό πρόσωπο στο Βελεστίνο που διατηρούσε παντοπωλείο, ενώ η

υπόλοιπη οικογένεια εγκαταστάθηκε στο γειτονικό Γερμί (Ξερολίθι Βελεστίνου). Ένας Οθωμανός του Βελεστίνου τον άρπαξε βίαια απ΄ το παντοπωλείο, όταν ήταν μόλις δωδεκαετής, και τον έβαλε να υπηρετεί το χαρέμι του. Όταν ο πατέρας του Οσίου αναζήτησε το γιο του στο σπίτι του Οθωμανού, διώχτηκε με τη δικαιολογία πως ο Νικόλαος επρόκειτο να περιτμηθεί. Σε σύντομο χρονικό διάστημα ο Νικόλαος πράγματι παρασύρθηκε και περιετμήθη μετονομαζόμενος σε Ιμπραήμ.

ΜΕΤΑΝΟΙΑ: Μόλις δυο μήνες αργότερα, ο μικρός αρνησίθρησκος κατάλαβε το λάθος του και κατέφυγε στον πατέρα του μετανιωμένος πικρά. Ο πατέρας του τον φυγάδευσε στο Κεραμίδι όπου ο Νικόλαος έμαθε την τέχνη του κτίστη, ενώ λίγο αργότερα αναχώρησε με κάποιους συναδέλφους του για την Κρήτη. Επειδή εκεί οι κτίστες του φέρονταν άσχημα, ο Νικόλαος κατέφυγε σ΄ έναν ιερέα, ο οποίος όχι απλά τον δέχτηκε στοργικά αλλά τον υιοθέτησε. Όταν ο ιερέας αυτός πέθανε, ο Νικόλαος αναχώρησε για το Άγιο Όρος.

ΣΤΟΝ ΑΘΩΝΑ: Στην Ι. Μ. Καρακάλλου ενεδύθη το μοναχικό σχήμα μετονομαζόμενος Γεδεών. Η ζωή του εκεί ήταν άκρως ασκητική, (νηστείες, αγρυπνίες γονυκλισίες), τιμωρώντας τον εαυτό του για το μεγάλο του ολίσθημα. Στη Μονή έμεινε τριάντα πέντε χρόνια και έπειτα, έχοντας διαβάσει πολλούς βίους αγίων, κυρίως δε μαρτύρων προτρεπτικούς προς τη δική του ομολογία που σχεδίαζε, αναχώρησε για τη Ζαγορά.

ΟΜΟΛΟΓΙΑ: Από εκεί έφτασε στο Βελεστίνο και προσποιούμενος τον σαλό1, πείραζε και ενοχλούσε τους Οθωμανούς. Οι Τούρκοι τον άφησαν ελεύθερο αφού πρώτα τον ξυλοκόπησαν άγρια. Δεν τον φόνευσαν γιατί τον θεωρούσαν ως “μη έχοντα φρένας”. Κάποιοι Χριστιανοί του Βελεστίνου τον παρέδωσαν μισοπεθαμένο απ΄ τα χτυπήματα στην αδελφή του Δάφνη που ήταν παντρεμένη στο γειτονικό χωριό Ταμπιγλή (διαλυμένος βελεστινιώτικος οικισμός). Όταν στο χωριό αυτό μετά από λίγο καιρό εμφανίστηκαν οι στρατιώτες του Βελή πασά, ο Άγιος άρπαξε την ευκαιρία παρουσιαζόμενος μπροστά τους ομολογώντας το Χριστό. Παρ΄ όλες όμως τις προσπάθειες που έκανε εκεί, αλλά και στα Κανάλια, δεν αξιώθηκε του μαρτυρίου που επιζητούσε.

ΣΤΗΝ Ι.Μ. ΚΑΡΑΚΑΛΛΟΥ: Έτσι επέστρεψε στο Άγιο Όρος, όπου υπηρετούσε ως εκκλησιάρχης. Την 6η Ιουνίου 1797, ο Γεδεών με την ευλογία των Πατέρων διωρίσθηκε μετοχιάρης με τον προηγούμενο Γαβριήλ, στο Μετόχιο της Μεταμορφώσεως, στην περιοχή του Ρεθύμνου Κρήτης. Μετά από έξι έτη παραμονής στο μετόχι, επέστρεψε στη μονή της μετανοίας του. Μια νύχτα, κι ενώ βρισκόταν στο ναό, άκουσε μια φωνή από την εικόνα του Παντοκράτορα που του έλεγε: "Όποιον με αρνηθεί ενώπιον των ανθρώπων, αυτόν κι εγώ θα τον αρνηθώ μπροστά στον πατέρα μου στους ουρανούς (Ματθ. Ι΄33).

ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ: Μετά απ' αυτό ο Άγιος αναχώρησε, μέσω θαλάσσης, προς τη Ζαγορά κι από εκεί στο Βελεστίνο. Εκεί όμως το μόνο που πέτυχε με την πρώτη του ομολογία ήταν ραβδισμοί και εκδίωξη. Τότε ο Γεδεών μετέβη στην Αγριά (κατ' άλλους στην Αγιά) και αφού ζήτησε ακρόαση από τον εκεί διοικητή άρχισε να βρίζει τη θρησκεία του Μωάμεθ. Τότε ο αγάς της κωμόπολης έστειλε γράμμα στο Βελή εκθέτοντας όσα κατά της θρησκείας τους εξαπέλυε ο Άγιος. Ο Βελής διέταξε να τον φέρουν δεμένο στην έδρα του, τον Τύρναβο. Στον Τύρναβο ο γιος του Αλή διέταξε τον Γεδεών ν' απολογηθεί. Εκείνος του εξιστόρησε πώς εξαπατήθηκε αρνούμενος το Χριστό, και ότι πλέον είχε μετανιώσει για την πράξη αυτή. Ο Βελής διέταξε να τον φυλακίσουν και την επομένη κάλεσε από τη Λάρισα επίσημους Οθωμανούς και τον μουλά απαιτώντας από τον Άγιο να απολογηθεί ξανά. Οι

Τούρκοι προσπάθησαν με κολακείες και απειλές να τον επαναφέρουν στο Μωαμεθανισμό. Βλέποντας όμως ο Βελής το ανδρείο της θέλησής του, διέταξε να του ξυρίσουν το κεφάλι κι έπειτα να τοποθετήσουν στην θέση των μαλλιών του την κοιλιά ενός προβάτου! Στη συνέχεια, έτσι όπως τον είχαν μεταμορφώσει, τον ανέβασαν ανάποδα πάνω σε γάιδαρο και τον διαπόμπευσαν στους κεντρικούς τυρναβίτικους δρόμους. Ο Βελής, βλέποντας ότι ο Άγιος χαιρόταν γι΄αυτό, φρένιασε και διέταξε να του κόψουν τα τέσσερα άκρα. Έτσι κολοβωμένο και αδύναμο το σώμα του Αγίου αφέθηκε να ποτίζει με το αίμα του την παγωμένη αυλή του πασά, μπροστά στα αποχωρητήρια. Τότε ένας εξ Εβραίων νεοφώτιστος Χριστιανός πήγε κοντά του ζητώντας την ευχή του. Ο Μάρτυρας του έδωσε την ευχή του και προφήτευσε ότι σύντομα οι ηγεμόνες των Οθωμανών Τουρκαλβανοί (Αλής και Βελής), θα πάθαιναν παντελή καταστροφή.

Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ: Ο Άγιος Γεδεών, βασανιζόμενος για λίγες ακόμα ώρες, παρέδωσε την ψυχή του στον Κύριο την 30η Δεκεμβρίου 1818. Το σώμα του Αγίου κηδεύτηκε με τιμές πίσω από το Ιερό Βήμα του Ναού των Δώδεκα Αποστόλων του Τυρνάβου. Όσο για την προφητεία του Αγίου γνωρίζουμε ότι πραγματοποιήθηκε την 14η Ιανουαρίου του 1822. Ο σουλτάνος σκότωσε τον Βελή και τον πατέρα του Αλή. Η τίμια κάρα του μάρτυρα αποθησαυρίστηκε στην αγία Τράπεζα του Μητροπολιτικού Ναού Τυρνάβου, Παναγίας Φανερωμένης.

“Χαίροις των Οσίων ο μιμητής. Χαίροις των Μαρτύρων, θιασώτης και μιμητής. Εν γαρ αμφοτέροις, νομίμως διαπρέψας,

Οσιομάρτυς ώφθης, Γεδεών ένθεος.”

Φωτογραφίες: Ιωσήφ Λεμονιάδης